

Yargıtay 11. CD E.2021/29687 K.2026/2426 (03.03.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

11. Ceza Dairesi 2021/29687 E. , 2026/2426 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :Ağır Ceza Mahkemesi

SAYISI : 2019/345 E., 2020/158 K.

SUÇ : Hizmet nedeniyle güveni kötüye kullanma

HÜKÜM : Mahkûmiyet

TEBLİĞNAME GÖRÜŞÜ : Onama

Yapılan ön inceleme neticesinde; sanık hakkında kurulan hükmün temyiz edilebilir olduğu, temyiz edenin hükmü temyize hak ve yetkisinin bulunduğu, temyiz isteminin süresinde olduğu, temyiz isteminin reddini gerektirir bir durumun bulunmadığı tespit edilmekle, gereği düşünüldü:

Sanığın 20 07... yıllarından başlayıp 2009 yılının Nisan ayına kadar hesaplarda aktarımlar yaptığı anlaşılmakla, suç tarihinin temadinin kesildiği Nisan 2009 olduğu tespit edilerek yapılan incelemede;

Sanığın katılan ...'ta ... yöneticisi olarak katılan mudilerin paralarını vadeli hesaba çevirme, fon alma, fon satma işlemlerinden sorumlu olduğu, sanığın bu yetki çerçevesinde çok uzun zamandır bankacı sıfat ile birlikte çalıştığı katılanlar ...'nın hesabından 183.000 TL'yi, katılan ...'in hesabından 9600 TL'yi, ...'nin hesabından ise 170.000 TL'yi önce farklı hesaplara bölerek aktarıp sonra da uhdesine geçirdiği olayda, her ne kadar Yargıtay 15.Ceza Dairesinin 30.10.2018 tarihli 2015/12967 Esas, 2018/7275 Karar sayılı kararıyla eylemin TCK'nın 155/2.maddesinde düzenlenen hizmet nedeniyle güveni kötüye kullanma suçunu oluşturduğunun kabulü ile alt sınırdan ayrılmak sureti ile bu eylemi farklı zamanlarda birden fazla kere gerçekleştirmiş olması neticesinde zincirleme suç hükümleri uygulanmak sureti ile bir defa mahkûmiyetine hükmedilmesi gerekirken mudi sayısının üç kere mahkûmiyetine hükmedilmek sureti ile fazla ceza tayini gerekçesi ile bozma kararı verilmiş ve bozma sonrası mahkeme tarafından 22.09.2020 tarihli temyize konu karar sanığın zincirleme şekilde hizmet nedeniyle güveni kötüye kullanma suçundan mahkûmiyetine karar verilmişse de; 23.03.2011 tarihli iddianame ile sanık hakkında TCK'nın 160/2.maddesinde düzenlenen bankacılık kanununa muhalefet suçundan dava açıldığı, dosya kapsamından sanığın uhdesine geçirdiği paraların bankaya ait olduğu, bankada bulunan hesaplarından paralı alınan mudilerin meydana gelen zararı bankadan tazmin edebilecekleri, bu kapsamda suçtan zarar görenin katılan banka olduğu, eylemin sübut halinde bankacılık zimmeti suçunu oluşturacağı anlaşılmakla, bankacılık kanununa muhalefet suçlarında 5411 sayılı Bankacılık Kanunu'nun 162/1. maddesi "Bu Kanunda belirtilen suçlara ilişkin soruşturma ve kovuşturma yapılması, Kurum veya Fon tarafından Cumhuriyet Başsavcılığına yazılı başvuruda bulunulmasına bağlıdır. Bu başvuru muhakeme şartı niteliğindedir. Yine aynı maddenin 162/l. fıkrası "İtibarın zedelenmesi, sırların açıklanması ve zimmet suçlarından dolayı ilgililerin dava hakkı ile 04.12.2004 tarih ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu hükümleri saklıdır" ve 5411 sayılı Yasanın 160. maddesi kapsamındaki "Zimmet" suçunun soruşturma ve kovuşturulması ancak ilgili banka veya Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu'na yazılı başvuruda bulunulması şartına bağlanmış olup, bu şart muhakeme şartı niteliğindedir.

Bu itibarla, sanıklar hakkındaki soruşturmanın banka müşterilerinin yaptığı şikayet üzerine, bankacılık zimmeti suçundan kamu davası açıldığı, zimmet suçundan kurum tarafından yazılı başvuruda bulunulmadığı, bu suretle gerek soruşturma gerekse kovuşturma aşamasında muhakeme şartı niteliğindeki " ..." şartının gerçekleşmediği anlaşılmakla;

İlgili Banka ve Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu'nun davadan haberdar edilmesi, başvurunun gerçekleşmesi halinde yargılamaya devam edilerek hüküm tesisi, aksi halde muhakeme şartının gerçekleşmemesi nedeniyle düşme kararı verilmesi gerektiği gözetilmeksizin davaya devamla yazılı şekilde hüküm kurulması,

Yasaya aykırı, sanık müdafinin temyiz nedenleri bu itibarla yerinde görüldüğünden, 5320 sayılı Kanun'un 8/1. maddesi gereğince uygulanması gereken 1412 sayılı CMUK'nin 321. maddesi uyarınca hükmün Tebliğnameye aykırı olarak oy birliği ile BOZULMASINA,

03.03.2026 tarihinde karar verildi.